

MŪSŲ LIETUVA

NR. 3 (1434) — 1976 M. SAUSIO — JANEIRO 22 D. — 1,50 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000. SP. Tel. 273-0338

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-METIS (1926—1976)

JAUNIMO NUPINTAS VAINIKAS

PLB PIRMININKO, INŽ. BRONIAUS NAINIO, KALBA III PLJK UŽDARYME.

Po dviejų įtempto darbo metų, pareikalavusių daug tūkstančių darbo valandų, daug rūpesčio, daug fizinių bei dvasinių jėgų, paskutinią kartą renkames drauge apvainikuoti to darbo rezultatus. Iš tiesų, šitas šį vakarą visuomenei pristatomas jūsų, mielas išėivijos jaunime, supintas vainikas yra nepaprastai gražus. Patys puikiausi jo žiedai buvo sukrauti penkiose studijų dienose, kuriose su nepaprastu uolumu apie pusantro šimto išėivijos jaunojo elito įrodė, kad lietuvybė yra gyva ne vien tik prie Baltijos krantų, bet kad ji dar skaisčiai tebežydi ir visose kitose pasaulio šalyse, kur likimas skyrė apsigyventi bent šimtainei lietuvių.

Sunkus buvo darbas paruošti III PL išėivijos Kongresą. Sunkus — nes skyrė mus dideli nuotoliai, darbo rankų stoka perkelt jėgų, kurie buvo pakviesti darbų vadovais ir neturėjo kitos išėities, kaip jiems užkrautą našą nešti iki pabaigos. Kongresas buvo ir labai išlaidingas, nes kukliai skaičiuojant, jo išlaidos, įskaitant ir turistus, siekia netoli 400,000 dolerių.

Ne visi darbai ėjo sklandžiai. Ne visi planai pasisekė įgyvendinti taip, kaip buvo norėta, ne visi į Kongresą vienaip žiūrėjo. Vieniems gal jis atrodė ne toks jau prasmingas, taip reikalingas. Ne visiems jis atrodė nešas reikalingus rezultatus. Ne visi vienodai liks Kongresu patenkinti. Ir ne visi vienodai diskutuos jo pasekmes.

Į Kongreso akademinius darbus įkinkytas jaunimas stovykloje, talentų vakare ir ypač studijų dienose savaimė aišku, nusiskųs, kad jam nepakako laiko pasišvaistyti po iki šiol nematyto krašto įdomesnes vietas... Turis-

tai irgi galės būti kuo nors nepatenkinti...

Bet, iš kitos pusės, jau kaip Kongreso organizacinių darbų, ypač programos paruošimo ir vykdymo, artimas stebėtojas, galiu nepaprastai pasidžiaugti tokiu ryžtingu jaunimo darbu, ypatingai studijų dienų dalyviais ir jų subrendimu, svarstant pačias jautriausias ir gyvybiškai svarbiausias mūsų tautos ir išėivijos problemas ir ieškant joms sprendimo, lietuviškam darbui aukojant savo laiką, lėšas, poilsį, atostogas. Toks jaunimas yra mūsų tautos pasididžiavimas, yra mūsų tautos garbė.

Todėl toje šviesoje tenublanks ta mūsų vargas, per brangūs kambariai, visi organizaciniai trūkumai, nes šiuo Kongresu ypač Pietų Amerikoje mes iš nauja palais-tėme jau bepradedantį vysti lietuviškos medelį ir išpurenome dirvą naujam pasėliui; dabar belieka daboti, kad palaistytas medis iš naujo išsiskleistų žaliais lapais ir pražydėtų naujais gražiais žiedais, kad pasėtas grūdas dygtų, augtų ir brandintų naują vaisių; kad Kongreso ruošos metu įsikūrusi, jau įsisiūbavusi jaunimo veikla po Kongreso nesustotų ir kad pereitame Kongrese gimusi, iš vystyklų jau išėjusi Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga ketvirtame Kongrese pasidarytų jau pilnai subrendusi, rimta lietuvių išėivijos pajėga, pasiryžusi dideliems darbams — pasiryžusi išvesti lietuvių išėiviją iš smulkmenų ir nusistovėjimo kryžkelėse. Tegul šis Kongresas lieka arčiau pažįstamas mūsų visuomenei, tegul būna jis labiau suprastas, ryškiau pastebėtas, ir kad jaunimo veikla visame pasaulyje rastų didesnį užnugarį iš lietuviškos visuomenės, ypač gi iš or-

MASKVA PASIJUOKĖ IŠ AMERIKOS REZOLIUCIJOS

Siūlymą paleisti politinius kalinius pavadino noru apginti sionizmą

Maskva. — Sovietai jau atsi-
liepė į Amerikos pasiūlymą J. Tautose priimti rezoliuciją, kad būtų paleisti politiniai kaliniai bet kur pasauly ir kad būtų taikomi tie patys standartai ir kitiems, kaip buvo pritaikinti Čilei ir Pietų Afrikai. Žinių agentūra Tass ambasadoriaus Daniel Moynihan siūlymą pavadino "neskaniai kvepiančiais manevrais", norint atitraukti visų dėmesį nuo antisionistinės rezoliucijos.

Tasso komentatorius Juri

Kornilov aiškina tai noru apginti sionizmą, noru užmerkti akis prieš nusikaltimus Vakaruose, paneigiant žmonių teises ypač dėl jų rasės.

Sovietai visados teigė ir teigs, kad pas juos nėra politinių kalinių, o jei kas pirštu parodo, kad kankinami koncentracijos stovyklose dėl religinių persekiojimų, demonstracijų ar raštų, sovietai visada priskiria jiems tokių nusikaltimų, kokių jie nėra padarę, ir pavadina komunistiniais nusikaltėliais.

BR. NAINYS PAS URUGVAJAUS MINISTERĮ

Montevideo. — Bronius Nainys, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkas, dalyvaujas III pasauliniam lietuvių jaunimo kongrese, gruodžio 31 buvo priimtas Urugvajaus užsienio reikalų ministerio dr. Blanco. Audienciją išrūpino Lietuvos atstovas Urugvajuje Anatolijus Grišonas.

Audiencijos metu Nainys padėkojo Urugvajaus vyriausybei už Lietuvos ir kitų Pabaltijo kraštų okupacijos nepripažinimą ir įteikė ministeriui trijų Lietuvos prezidentų medalių. Blanco padėkojo pirmininkui ir pažadėjo ir toliau remti Lietuvos reikalus, okupacijos niekada nepripažinti.

Vėl užpultas min. J. Kajeckas

Washingtonas, D.C. — Lietuvos atstovas Juozas Kajeckas lapkričio 24 apie 6 v. vak. prie pasiuntinybės namų vėl buvo

ganizuotos lietuvių bendruomenės valdybų.

Daug rankų šį Kongresą ruošė... Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos vardu tad visiems Kongreso organizatoriams, vykdytojams, Talkininkams, rėmėjams, aukotojams ir kitaip prie Kongreso

smarkokai užpuolikų sumuštas. Sužeistasis buvo nuvežtas į ligoninę, iš kur po žaizdų aptvar-kymo ir pirmosios pagalbos suteikimo buvo gražintas namo. Min. J. Kajeckas dabar pamažu sveiksta savo namuose.

Ok. Lietuvoje mirė jau 16 kunigų

Okup. Lietuva. — Kaip pranešama iš okupuotos Lietuvos, spalio 15 d. nuo širdies smūgio staigiai mirė a. a. kun. Antanas Čiūras, Rudaminos klebonas Vilniaus arkivyskupijoje. Velionis buvo gimęs 1922 m., kunigu įšventintas 1967 m. Labai vargingai siekė kunigystės, bet te galėjo dirbti tik aštuonerius metus.

Spalio 28 d. mirė Telšių vyskupijos, Ylakių klebonas a. a. kun. Jonas Skirmantas. Velionis buvo gimęs 1908 m., kunigu įšventintas 1933 m. Dirbo įvairiose Telšių vyskupijos parapijose vikaru ir vėliau klebonu. Kurį laiką buvo paraližuotas.

Šiomet ok. Lietuvoje jau yra mirę 16 kunigų. Draugas

ruošos prisidėjusiems tariau nuo širdų lietuvišką ačiū ir linkiu, kad sekantis Kongresas, kuriame mes be abejo vėl visi susitiksim ir pasimatysim, būtų dar geresnis, prasmingesnis, brandesnis ir atneštų dar didesnių rezultatų.

Niekas nenori gyventi vergijoje

Pokalbis su dr. Algimantu Saunoriu, neseniai atvykusiu iš okupuotos Lietuvos

Pirmyn į kovą už tėvynę,
Už brangią žemę Lietuvos!
Garbė tėvams, kurie ją gynė,
Ir kas už ateitį kovos!

Maironis

Prieš 8 mėnesius iš Vilniaus su žmona ir sūnumi atvyko Kanadon chirurgas dr. A. Saunoris ir apsigyveno pas savo motiną Hamiltone. "TŽ" atstovui pasitaikė proga susitikti su atvykusiais ir pasikalbėti Lietuvą ir išėiviją liečiančiais klausimais.

— Sakykite, daktare, kas paskatino Jus palikti savo tėvynę ir emigruoti į svetimą kraštą?

— Visų pirma nebuvimas krašte laisvės ir neturėjimas jokių perspektyvų ateičiai. Nuolatinė spauda, melas, teroras gyvenimą daro labai slepiantį. Juk žmogus natūraliai siekia ko nors geresnio savo gyvenime. Be to, rūpėjo motina, jau seniau išikūrusi Kanadoje. Esame laimingi, kad galėjome susijungti ir apsigyventi tame pačiame name.

— Ar lengvai pavyko gauti sovietinės valdžios leidimą emigruoti?

— Palyginti, greitai, bet labai sunkiai. Viena pažįstama mūsų šeima laukė leidimo išvykti į Niujorką net 7 metus, ir tai gavo leidimą daugiausia JAV vyriausybės dėka. Man užteko pusantų metų, bet per tą laiką maždaug 18 kartų man buvo duotas neigiamas atsakymas, ir tik 19-tą kartą pavyko. Gavęs neigiamą atsakymą, tuoj pat rašydavau prašymą. Tuos reikalus tvarkančios įstaigos pareigūnai liepė man nustoti rašius vis naujus prašymus, nes nesą jokių vilčių gauti leidimą emigruoti. Aš gi užsispyrusiai klabinau ir pagaliau laimėjau. Žinoma, veikiau ne vienas. Daug prisidėjo mano motinos pastangos. Lankydamasis Kanados ambasadoje Maskvoje, sužinojau, kad pats Kanados užsienio reikalų min. M. Sharp buvo atsiuntęs sąrašą asmenų, kurių šeimas reikėtų sujungti. Tame sąrašė buvo ir mano pavardė. Be to, rašiau laiškus į visas puses, prašydamas pagalbos. Tokių asmenų tarpe buvo ir Jungtinių Tautų gen. sekretorius. Taigi, kaip matote, nugalėjo mano užsispyrimas. Bet jeigu reikėtų tą istoriją pradėti iš naujo, nebejudėčiau. Ypač sunku pakelti tyčiojimąsi iš tarybinių pareigūnų pusės. Mažieji valdininkai nieko negali, o didieji neprieinami. Net telefonu negali jų pasiekti — sekretorės neprileidžia. Vienintelė priemonė lieka laiškas, kuriuos vargu ar skaito augštieji pareigūnai.

— Ar Kanada nedarė sunkumų imigruoti?

— Ne. Jos ambasdon Maskvoje sunku patekti, bet kai pa-

Nors religinis gyvenimas pavergtoje Lietuvoje labai suvaržytas, net persekiojamas, tačiau sekmadienio pamaldose maldininkai gausiai dalyvauja. Šioje nuotraukoje matyti procesija vienoje Lietuvos šventovėje. 1975 m. nuotrauka

tekau, buvau maloniai priimtas. Be to, Kanadoje buvau lankęsis anksčiau ir jau turėjau šiuokius tokius ryšius.

— Kas iš lietuvių padėjo Jums pasiekti Kanadą?

— Daugiausia padėjo mano motina, kun. P. Ažubalis, p.p. Kronai, Masiai, Valaičiai, Bulioniai ir visa Hamiltono lietuvių kolonija (moraline prasme).

— Kaip Jus tautiečiai priėmė Kanadoje?

— Visų pirma gražiai sutiko aerodrome ne tik hamiltoniečiai, bet ir oakviličiai bei tontiečiai, maloniai priėmė, globojo ir kur galėdami pagelbėjo. Buvo, žinoma, ir tebėra opozicijos. Iš jos girdime ir nemalonių žodžių. Pvz. kaikurie mus laiko šnipais. Esą išvykti iš okupuotos Lietuvos be žvalgybinių išpareigojimų sovietams neįmanoma. Bet mūsų atveju tam nėra jokio pagrindo. Taip, išvykti iš Lietuvos labai sunku, bet išimčių pasitaiko.

— Esate gydytojas, chirurgas. Kaip atrodo darbo perspektyvos Kanadoje?

— Yra daug sunkumų gydytojui imigrantui. Tai žinojau, nes Kanadoje buvau lankęsis jau anksčiau. Istatymai man buvo žinomi. Jie reikalauja perlaikyti visus egzaminus, kitaip tariant, iš naujo išėiti visą universitetinį medicinos kursą. Man, kaip chirurgui, norėčiau gau-

ti specialybės teises, reikės išlaikyti net 3 egzaminus. Gydytojų kolegija čia gerai įvertino mano chirurginę praktiką Lietuvoje ir vietoje 4-5 metų, normaliai reikalaujamų, pasitenkino papildomu vienerių metų stažu. Be to, didelė kliūtis ateiviui — anglų kalbos nemokėjimas. Nugalėjęs dideles imigracijos kliūtis, tikiuosi netrukus nugalėsiu ir kitas.

— Esate dirbęs kaip gydytojas sovietinėje sistemoje. Kaip ji atrodo praktikoje?

— Pats nemokamo gydymo principas, mano nuomone, yra geras teorijoje. Svarbu, kaip jis yra įgyvendinamas. Sovietinės sistemos blogybė yra ta, kad joje tas principas nėra tinkamai įgyvendintas. Joje labai skriaudžiamas gydytojas — gauna elgetos atlyginimą. Paprastas gydytojas gauna truputį per 100 rb. į mėnesį. Aš, kaip specialistas, gaudavau 145 rb. ir už mokslo laipsnį 10 rb. priedo. Kadangi tokio atlyginimo nepakanka pragyvenimui su šeima, gydytojai jieško papildomų pajamų — antvalandžių ir pan. Nors atlyginimas menkas, gydytojai stengiasi išukti profesinėje augštumoje ir žmonėms padėti. Darbo sąlygos sunkios — trūksta medikamentų, lovų, įrengimų, slaugių. Bet ir turimose sąlygose lietuviai gydytojai yra daug pasiekę. Pvz. iš JAV garsiosios Mayo klinikos

širdies specialistas-chirurgas, atvykęs Sov. Sąjungon susipažinti su medicinos pažanga, buvo atsiųstas į Vilnių, kur 4-5 dienas dirbo kartu su mūsų gydytojais.

— A. Sacharovas naujausiojo savo knygoje "Mano šalis ir pasaulis" rašo, kad Sov. Sąjungoje gydymas didžiai gyventojų daliai yra menkos kokybės. Ten esą reikia laukti pusę dienos, kol prieisi pas gydytoją, kuris pacientui gali skirti tik 10 minučių. Ar taip yra ir Lietuvoje?

— Nevisai taip. A. Sacharovas, matyt, turi galvoje poliklinikas, kur gyventojai ateina pas gydytojus. Jose pacientų būna labai daug, todėl ir gydytojams yra nustatytos normos, kiek pacientų jis turi priimti. Kai susidaro ilga eilė, gydytojai turi paskubėti. To negalima pasakyti apie ligonines. Jose, tiesa, vietų trūksta, bet ligoniui gydytojas gali skirti tiek laiko, kiek reikia. Gydymo lygis Lietuvoje, kaip minėjau, yra gana geras, nors yra daug trūkumų. I. Z.

SUSIPRATĘS LIETUVIS
SKAITO IR PLATINA
SAVO LAIKRAŠTĮ
MŪSŲ LIETUVA

JAV vyskupai susirūpino persekiojimais Lietuvoje

Amerikos Vyskupų konferencijos pirmininko arkivyskupo Joseph Bernardino pareiškimas lietuvių delegacijai

Cincinnati, Ohio. — Lietuvių Katalikų tarybos iniciatyva lapkričio 6 d. speciali lietuvių katalikų delegacija turėjo pasikalbėjimą ir trijų valandų pokalbį su Amerikos Vyskupų konferencijos pirmininku arkiv. Joseph Bernardinu. Delegacijoje dalyvavo vysk. Vincentas Briz-

gys, kun. Kazimieras Pugevičius, ses. Margarita Bareikaitė ir dr. Vytautas Vygantas. Amerikos Katalikų spaudos agentūra po pasimatymo paskelbė komunikatą.

Arkivyskupas Joseph Bernardin kreipėsi į katalikišką spaudą ir kitus katalikiškosios visuomenės veiksmus, prašyda-

Arkivyskupas Joseph Bernardin

Daug pašaukimų Lenkijoje

Nežiūrint pramonės išsiplėtimo, Lenkijoje religingumas nėra nesumažėjo. Lenkų tautos ištikimybė Katalikų Bendrijai ir tikėjimui nėra "politinė laikysena", kaip tai daugelis užsienyje bando klaidingai aiškinti. Tai patvirtino Lenkijos seimo katalikų "Znak" grupės pirmininkas prof. dr. Stanislovas Stoma š.m. birželio 11 d. kalbėdamas Austrijos sostinėje Vienoje.

Šalia lenkų tautos religingumo, pabrėžė prof. Stoma, lenkų tautos ir Katalikų Bendrijos vienovei didelės reikšmės turi daugiau kaip tūkstančio metų bendras likimas. Kai lenkų tauta kentėjo priespaudą, kentėjo ir K. Bendrija. Ir priešingai — kai K. Bendrija džiaugėsi laisve, ja džiaugėsi ir lenkų tauta. Visa Lenkijos istorija liudija, kad lenkų tauta sunkiomis valandomis visada jieškodavo pagalbos K. Bendrijoje ir ją čia rasdavo — aiškino Lenkijos seimo narys prof. Stoma.

Kiek tikinčiųjų dabar priklauso Katalikų Bendrijai Lenkijoje, oficialūs duomenys neskelbiami. Tačiau, pasak prof. Stomos, nuo 95% iki 98% visų gimusių vaikų yra krikštijama. Daugiau kaip 80% moksleivių pradžios mokyklose lanko religijos pamokas. Naujų kunigų ir seminaristų skaičius Lenkijoje visuomet buvo didelis, bet pastutiniaisiais metais dar labiau padidėjo. Jau 1971 m. į 27 kunigų seminarijas Lenkijoje buvo įstoję 700 naujų seminaristų, gi praėjusiais metais tas skaičius jau pralenkė tūkstantį. Naujų kunigų Lenkijoje 1970 m. buvo išventinta 380, o 1974 m. 638! Dar ryškiau lenkų katalikų religingumą patvirtina gausios maldininkų kelionės į Čenstakavos ir kitas Marijos šventoves. An-

tai, neseniai net 150.000 Augustosios Silezijos pramonės darbininkų dalyvavo maldingoje kelionėje į Marijos šventovę Piokary mieste.

Lenkijos seimo atstovas prof. Stoma savo paskaitoje griežtai paneigė ateistų tvirtinimą, kad modernių laikų įtakoje, smarkiai besivystant pramonei, lenkų katalikiškumas pradeda mažėti. Faktai tačiau kalba priešingai. Labiausiai supramontame Silezijos krašte darbininkų ištikimumas Katalikų Bendrijai labiausiai ryškus. Naujajame plieno pramonės centre Nova Huta darbininkai nugalėjo visas kliūtis, sunkumus ir patys pasistatė naują šventovę.

Lenkijos K. Bendrija, pasak prof. Stomos, nesinaudoja jokia valstybine parama. Savo misiją ji atlieka remdamasi išimtinai tikinčiųjų aukomis, kurias jie laisvai ir gausiai duoda.

Liesdamas K. Bendrijos ir valstybės santykius, prof. Stoma nurodė, kad Lenkijos K. Bendrijai daugiausia teko kentėti Stalino valdymo laikais. Po to buvo pradėta jieškoti naujų kelių konfliktam išvengti, koegzistencijai įgyvendinti ir santykiams tarp Bendrijos ir valstybės išlyginti. Šioje srityje jau daug kas padaryta. Dar neišspręsti klausimai, liečiant naujų šventovių statybą, valstybės siekimą kontroliuoti kunigų seminarijas bei naujų vyskupų skyrimą, seminaristų atleidimą nuo valstybinių mokesčių ir pagaliau teisę laisvai dėstyti religiją moksleiviams. Lenkijos mokyklos ideologiniu atžvilgiu yra neutralios. Jose vengiama religinės įtakos, bet nėra ir ateistinės propagandos. Tokios propagandos lenkai tėvai jokiū būdu nepakestų mokyklose — aiškino Lenkijos seimo narys prof. Stoma Vienoje. K. R.

T. Z.

Lietuvos už skleidimą "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikų", kurios daugiau kaip dveji metai dokumentuoja tikinčiųjų persekiojimą Lietuvoje.

Du Lietuvos vyskupai yra už savo diecezijų ribų griežtame namų arešte, kunigai engiami ir areštuojami už Evangelijos skelbimą ir jaunųjų katekizaciją, būsimieji klierikai atstatomi nuo studijų, profesionalai atleidžiami iš užimamų vietų, kai sugaunami bepraktikuoją savo tikėjimą, ir vaikai valdiškų mokyklų pareigūnų baudžiami už bažnyčių lankymą.

Arkiv. Bernardin ir kun. Bryan Hehir, Tarptautinio teisingumo ir taikos sąjūdžio pasekretorius, sutiko, kad persekiojamos Lietuvos ir kitų už geležinės uždangos vietų Bažnyčios reikalus turėtų užimti aukštą vietą tos organizacijos svarstymuose.

Arkivyskupas užtikrino lietuvius, kad jų krašto Bažnyčia pateks į Rytų Europos ruošiamą Amerikos vyskupams studiją. Lietuvių nusiskundimuos prašikiša tai, kad šio krašto katalikų spauda ilg šiol linko ignoruoti už geležinės uždangos katalikų priespaudos smulkmeniškų reportažus, juos laikydama arba "ne naujais", arba "šaltojo karo propaganda".

JAV-bių lietuvių delegacija buvo užtikrinta, kad bus imasi žygių sugrąžinti Amerikos vyskupų finansinę paramą Bažnyčiai už geležinės uždangos. Ta parama prieš keletą metų buvo nutraukta. Nors pati suma buvo minimali, bet lietuviai nurodė, kad jos moralinė vertė buvo reikšminga lietuviams už geležinės uždangos".

Be to, buvo prašyta, kad Amerikos vyskupų konferencija atkreiptų dėmesį Vatikano užsienio politikos vadovų, jog persekiojamieji už geležinės uždangos laukia aiškaus pasisakymo persekiojamųjų katalikų atžvilgiu, o ne pataikavimo komunistiniams okupantams net ir tarptautiniuose susitarimuose.

OKUP. LIETUVOJE

— Linkuvos bažnyčioje lapkričio 9 d. buvo paminėta vysk. K. Paltaroko 100 m. gimimo sukaktis didelėmis iškilėmis. Buvo atvykęs ir dabartinis Panevėžio vyskupas, atnašavo šv. Mišias ir pasakė pamokslą. Bažnyčia skendė gėlėse. Žmonių buvo ir iš kitų parapijų. Tikintieji vysk. Paltaroką laiko šventu. Draugas

mas labiau užjausti Lietuvos ir komunistų užgrobtų kraštų persekiojamus katalikus.

"Tikiu, kad turime pasisakyti prieš neteisingumą, nepaisant, kur jis pasireiškia, nepaisant, kas liečiamas. Todėl aš ir tesėsiu pasisakydamas už mūsų brolius ir seses Lietuvoje", pareiškė arkiv. Bernardin.

Arkivyskupas, JAV-bių katalikų konferencijos ir Tautinės katalikų vyskupų konferencijos pirmininkas, tai pareiškė susitikęs su lietuvių atstovais Amerikoje, svarstant Bažnyčios likimą sovietų okupuotoje Lietuvoje ir būdus, kaip pagelbėti tenykšiams katalikams.

Vysk. V. Brizgys pareiškė: "Tęsinėjame šį susitikimą su arkiv. Bernardin pareikšti Lietuvoje persekiojamų lietuvių rūpestį dėl jų matomo laisvojo pasaulio katalikų indiferentizmo Lietuvoje persekiojamų katalikų atžvilgiu. Mus didžiai paguodė arkiv. Bernardin parodyta užuojauta ir laukiame specifinių žingsnių panaudojimo pagelbėti sovietų okupuotos Lietuvos Bažnyčiai".

Lietuvos katalikai nuo 1940 kenčia nuolatinį spaudimą arba nuo nacių, arba nuo sovietų komunistų. Paskutinis atsitikimas — tai nutesisimas Nijolės Sadūnaitės 17 m. amžiaus, trejiems metams koncentracijos stovyklos ir panildomai dar trejų metų išstėmimas iš savo tėvynės

VISGEIDA

K. ŠIMONIS

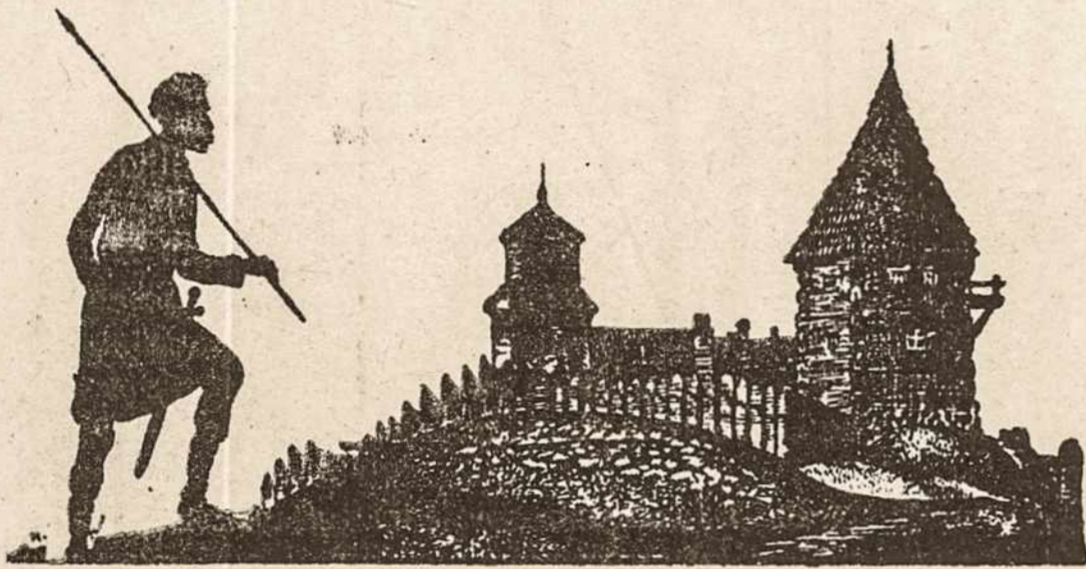
ir JO ŽIRGAS

DĖDĖS PASAKA

Tada Visgeida prisiekė savo širdyje surasti savo žirgą ir atkeršyti priešui.

Pirmiausia Visgeida su tėvu surentė gyvenimui trobeles, ir aprūpinęs tėvą būtiniais daiktais, iškeliavo pėsčias pas savo srities valdovą kunig. Geisbutą tarnybon, iš kur galėtų atkeršyti priešui ir susigrąžinti savo nepaprastą žirgą.

Valdovas Geisbutas buvo girdėję apie Visgeidos šaunumą, atipumą ir jo protingą žirgą, dėl to džiaugsmingai priėmė jį savo pilies tarnybon.

Gan greit valdovas Geisbutas sutarė su kitais Lietuvos sričių valdovais užpulti burtininko gaujų pilies ir išnaikinti jas. Tokiam žygiui surengė didžią medžioklę kariaunos maistui, toje medžioklėje buvo ir Visgeida. Visas dienas sėkmingai medžiojęs, trečios dienos pavakare, kada turėjo grįžti namo, Visgeida pamatė gražią jauną stirnelę, kuri priešais Visgeidą stovėjo ir žiūrėjo į jį. Jis pamanė ją gyvą sugauti ir pilin pargabenti. Ėmėsi ją gaudyti. Kai jis norėdavo ją nutverti, ji pašokusi pabėgdavo ir vėl sustojusi žiūrėdavo į Visgeidą. Taip jis ją begaudydamas toli nusivarė. Ir štai vienoje tankmėje stirnaitė išnyko, kaip žemėn prasmegus.

Visgeida išžengęs aikštelėn dairės, kur dingo stirnelė. Tuo metu priešais jį atsirado nepažįstamas žmogus, kursai prakalbėjo į Visgeidą.

- Tu žemaitis?

- Taip, - atsakė Visgeida.

Nepažįstamasis lyg nudžiugęs sumykė: - Hi, hi, gerai, būsi mano svečias, einam su manimi p.lin.

Visgeida nustebeš tarė:

- Kaip tai? Kur aš esu?

Nepažįstamasis atsakė.

- Tu esi mano valdoje. Dabar klausyk manęs, tai tau bus gerai. Einam pilin.

Visgeida pagalvojo: jei kas negero atsitiktų, turiu gerą kardą, ietį ir lanką su strėlėmis, galėsiu apsiginti. Taigi dėl idomumo, kas bus toliau, pakluseš ėjo su nepažįstamu. Štai greit priėjo prie juodos pilies vartų, kurie jiems priėjus atsidarė, o įėjus užsidarė. Tada nepažįstamasis sušvilpė ir kaip mat atsirado kuprotas žmogelis, kuriam išakė nuvesti Visgeidą į jam skiriamą kambarį ir pavaišinti valgiais, o pats nepažįstamasis išnyko. Kuprotas žmogelis, kurį Visgeida palaikė pilies tarnu, ėjo pilies tamsiais koridoriais. Tas tarnas, atvedęs Visgeidą į skirtą kambarį, apkrovė valgiais stalą ir prašė vaišintis ir ilsėtis.

Kai tarnas norėjo išeiti, Visgeida paklausė jį:

- Sakyk tamsta, kodėl šioje pilyje taip niūru, ir nematau daugiau žmonių, ir kas per žmogus, kursai mane čia atvedė?

Tarnas atsakė:

- Tamsta, matyt, dar nežinai, kur esi, nors man užginta kalbėti. Bet, matydamas tave esant žemaitį kaip ir aš, pasakysiu: žinok, kad patekai raganiaus nelaisvėn. Šioje pilyje raganiaus didieji turtai, čia jis pats gyvena, tikriau sakant, tik nakvoja, o aš priverstas jam vergauti, taip ir kiti požemyje kankinami. Pradės ir tamsta, karžygi, raganius versti jam tarnauti, o jei neklausysi, užburs kaip ir mane kad pavertė luošiu ir kupriu. Išeiti iš čia neįmanoma, nes pilies vartai visada

Mūsų Lietuva

Maižiesiems

užrakinti. Bandžiau sieną praardyti ir pabėgti, bet jis, nors ir nebūdamas pilyje, su velnio pagalba nujaučia, jei kas pilyje prieš jo norus ką daro. Dabar raganius pilies bokšte, pasivertęs krankliu, tarp pelėdų raganų ilsis ir miega iki ryto, o auštant išskrenda savo valstybės tvarkyti.

Taip pasakęs, kuprius palinkėjo ramaus poilsio ir tarė:

Matydamas tamstos išvaizdą, šaunumą ir protingumą perspėjo, kad jeigu ką bedarysi - aš nieko nematysiu ir nežinosiu.

Taip pasakęs išėjo.

Rytojaus dieną Visgeida, būdamas drąsus, tvirtas ir pasitikėdamas Laimos pagalba, susidomėjo pilies paslaptimi: vaikštinėdamas po įvairius kambarius, atsidūrė prie durų, vedančių į požeminius rūsius. Norėjo atidaryti tas duris, bet tuo metu suukė pelėda ir pasigirdo balsas: "Nedaryk šių durų, bus blogai. Bet tavo valia, aš negirdėsiu ir nematysiu". Tai buvo sargo balsas. Visgeida atsiminė savo gintarinį amuletą, kursai saugojo nuo blogybių. Greit atsegė drabužį, dengiantį krūtinę ir, atidares duris, žengė laiptais žemyn, kuriais atsidūrė didelėje skliaustuotoje patalpoje. Čia buvo prieblanda, kurioje Visgeida išžiūrėjęs išvydo savo mylimą žirgą, grandinėmis pakabintą taip, kad nesiekė savo kojomis žemės ir iš skausmo laizė žemę.

Visgeida nustebeš skausmingai tarė:

- Mielas mano žirge, kas gi tave taip kančion pakabino?

Žirgas sukriuzenęs žmogaus balsu prakalbėjo:

- Drauguži mano, ir tu čia patekai, matau dar tu raganiaus galios nesužalotas, mane gi, kaip matai, įkorė į grandines tik todėl, kad priešinaus jam. Taigi klausyk manęs, jei norim būti laisvi: skubiai eik šiuo požemiu dešinėn, rasi duris, o už jų pamatysi žiburėlį, ties juo matysi kabantį katilą, nebijok, gerk iš jo stiprybės sulos tiek, kiek gali, ir ateik čia.

Visgeida, tai padaręs, grįžo prie žirgo, o žirgas tarė jam:

- Kaip jautiesi?

Visgeida atsakė:

- Jaučiuosi nepaprastai stiprus ir galingas, kad jei būtų tokia įtaisyta žemėje rankena, tai, rodos, visą žemę pakelčiau.

- Tai gerai, - tarė žirgas, - dabar eik į kairę, rasi duris, o už jų silpnybės katilą, kurį pernešk stiprybės katiko vieton, o stiprybės katilą į silpnybės vietą pastatyk. Tai padaręs, ateik čia.

B. d.

PAUKŠČIŲ GALVOSŪKIS

Tarp šių raidžių yra laukinių ir naminių paukščių vardai: strazdas, volungė, pempė, kuosa, zylė, kalakutas, lakštingala, šarka, griežlė, genys, varna, varnėnas, žuvėdra, sniegėna, žvirblis, pelėda, kukutis, gandrąs, gervė, antys, tetervinas, kregždė, starta, vieversys, gegutė, kikelis, apuokas, vanagas, balandis, kėkštas, gulbė, višta.

ACFKBALANDISVARNĖNASK
LNRUTLBDCFAKMKTPZVJTD
APUOKASNJBNCDUVKLOTRS
TEFSNCKĖKŠTASKBGCD FAT
MLDACKTRLSITVUŠARKAZV
BĖNSTARTAVSFGTHNTJKDL
ODPCDLFGKIKILISDKLMAN
CASRSATZŠRTLGSPRCDFSP
NKNLMKDBTPŽVERZALKTAN
TRISNULVIEVERSSYSGEHT
OGEGUTĖLNPIKVPLDBCTRZ
NKGLJASRGNRMĖLĖCLMEKL
PRESTSVZABBGULBĖVARNA
VANAGASTLMLPDMTKDLVRT
ONAKTNPVAVIŠTANDRFIHR
LTMRVDEBTMSTVZBCGENYS
UNGFTRMNKREGŽDĖMTRASL
NBDCGJPKDTRLMPNTRSSKN
GRIEŽLĖTRUMNŽUVĖDRATK

PRANEŠIMAS

Šiame numeryje talpiname B.L.B. mokslo stipendijos prašyma, kuri, reikalingi pinigines paramos moksleiviai ir studentai turi užpildyti ir iteikti komisijai, iki 1976 m., vasario mėn., 15 dienos, Šv. Kazimiero Parapijoj. Mokoje. ar V. Zelinos klebonijoj. Komisija nagrinės tuos prašymus ir nutars stipendijos teikimą, pagal kandidato situaciją ir kasos išgales. Jeigu atsirastu klausymu apie prašymo užpildymą, prašome kreiptis į kun. H. Šulca, tel. 63-5975; V. Tubelį, tel. 273-4176 ar 444-69-70; A. Sliesoraitį, tel. 247-8206 ir L. Jodelyte, tel. 274-15-97.

COMUNICADO

Os estudantes descendentes de lituanos que necessitam de Bolsas de Estudo, devem preencher o formulário de Solicitação de Bolsa, impresso nesse jornal e entregá-lo até o dia 15 de fevereiro de 1976, na Paróquia de São Casimiro, na Moóca, ou na Casa Paroquial de V. Zelina. As solicitações serão submetidas à apreciação da comissão que decidirá pela concessão ou não, da bolsa, de acordo com a situação do candidato e a disponibilidade financeira. Havendo dúvidas quanto ao preenchimento do formulário, queiram procurar o p. H. Šulcas, tel. 63-5975; V. Tubelis, tel. 273-41-76 ou 444-69-70; A. Sliesoraitis, tel. 247-8206 ou L. Jodelis, tel. 274-15-97.

BOLSAS DE ESTUDO, PATROCINADAS PELA COMUNIDADE LITUANO - BRASILEIRA.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS TEIKIAMOS MOKSLO STIPENDIJOS

Solicitudão de Bolsa – Stipendijos prašymas

1976

I. DADOS GERAIS

Nome
 Idade Nacionalidade Estado civil
 Filiação : Pai Naturalidade
 Mãe Naturalidade
 Endereço
 Bairro Cidade
 Telefone residência escritório Recados
 Trabalha Sim / Não Salário Cr\$
 Onde trabalha e em que atividade
 Endereço da firma
 Casa própria / cedida Alugada Aluguel Cr\$
 Possui automóvel : sim / Não
 Gastos pessoais mensais: 1975 Cr\$
 1976 estimados Cr\$
 Gastos mensais com estudos 1975 Cr\$
 1976 (estimados) Cr\$

II. POSSUINDO DEPENDENTES

Quantos dependentes? Grau de parentesco
 Renda familiar mensal Cr\$
 Gastos mensais com manutenção dos dependentes Cr\$
 Gastos mensais com estudo dos dependentes Cr\$
 Gastos mensais com material escolar e condução dos dependentes Cr\$

III SENDO DEPENDENTE

Nome do responsável
 Parentesco Idade do responsável
 Local de trabalho do responsável
 Profissão
 Quantas pessoas constituem a família?
 Renda familiar mensal Cr\$

IV INFORMAÇÕES ESPECÍFICAS SOBRE OS ESTUDOS

Atualmente recebe ajuda de: pais / parentes / outras fontes
 Quais
 Objetivo da bolsa: pagamento do curso / manutenção pessoal / material didactico / condução
 Valor mensal estimado da bolsa para 1976 Cr\$
 Onde estudou em 1975 Curso Grau:
 Aproveitamento nos estudos:

Ano	Curso e grau	Média final
1973
1974
1975

 Outros cursos feitos anteriormente
 A bolsa pretendida e para: curso ginásial / colegial / preparatório / para faculdade / curso superior / Qual?
 Período de estudos: integral / parcial / redusido (fim de semana)

V ATIVIDADE COMUNITÁRIA

Quantas horas semanais disponíveis? Quantas dias da semana disponíveis?
 Preferência po atividades comunitárias:
 ministrar aulas / / proferir conferências / realizar estudos e pesquisas / redigir artigos / dirigir ou participar de grupo de danças coral / grupo teatral / atividade cooperati / atividade de assistência socila / atividades culturais

VI. CRITÉRIOS PARA CONCESSÃO DA BOLSA

1. Possibilidade e disposição atual e futura do candidato participar de atividades comunitárias.
2. Situação econômica do candidato
3. os candidatos serão selecionados a critério único e exclusivo da comissão designada pela diretoria da Comunidade Lituano-Brasileira, de acordo com a verba disponível.

NOTA:

A bolsa poderá ser suspensa a qualquer momento se as declarações nela prestadas não forem verdadeiras; se o bolsista não realizar as atividades comunitárias a contento; se houver alteração na condição econômica do bolsista.

VII. AVALIAÇÃO DA COMISSÃO

Dar nepaskelbtos AUKOS KONGRESUI

- Julijona Budrevičius Moretti - 100 kr.
- Marcelé Stankevičienė - 100 kr.
- Antanas Zaluba - 300 kr.
- SSN - 500 kr.
- NN - 500 kr.

UŽSIMOKĖJO ML

- Teofilė Labuckienė - 70 kr.
- J. Širvinskas - 100 kr.
- Jon. Silickas (tėv.) 200 kr.

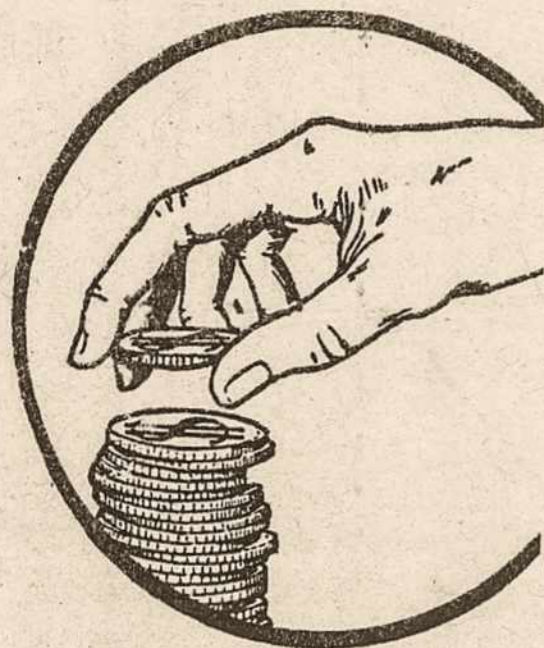
MŪSU MIRUSIEJI

Po trumpos ligos, sausio 15 d. mirė **POVILAS URBONAS**, 30 metų. Gimęs ir gyvenęs Moinho Velho, paliko liūdinčius tėvą, motiną, seserį ir švogerį. Palaidotas São Bernardo kapinėse. Sekmadienį, sausio 18 d. buvo atlaikytos Mišios už jo vėlę Moinho Velho bažnyčioje. Gili užuojauta tėvams ir giminėms.

Gruodžio 9 d. mirė **ALGIRDAS SUKAREVIČIUS**, 49 m. amžiaus. Palaidotas Araçá kapinėse.

GUSTAVAS DOMINAS, kilęs nuo Vilkaviškio apskrįčio, Kybartų Valsčiaus Bajorų kaimo, gimęs 1900 m. gegužės mėnesį 24 d. mirė 1975 m. gruodžio 27. Itararė mieste.

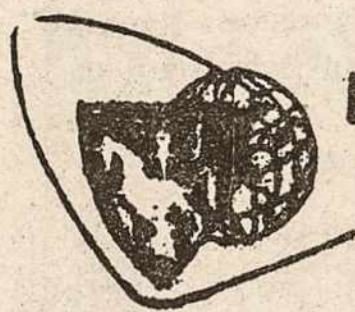
Paliko žmoną Justiną, sūnų Walterį, dukteris Lydiją ir Ildą, 6 anūkus, du brolius Argentinoj, Augustą, Edvardą ir seserį Kanadą.

VEIKLOS KALENDORIUS- 1976

- Sausio 18 - 24, Itūmiestelyje, vaiku vasaros stovykla.
- Sausio 28 - vasario 7, jaunimo stovykla, Ubatuba.
- Kovo 7, (16 ar 17 val - of. P. Daug.) Šv. Kazimiero metiniai atleidai su menine programa ir sutelktinėmis vaišėmis, R. Juatindiba, 28 - Moóca.
- Kovo 28, Ateitininkų susirinkimas, V. Zelinos Jaunimo namuose.
- Sausio 30, Brazilijos PLIAS skyriaus susirinkimas.
- Vasario 28, BLB Literatūros ratelio mėnesinis pobūvis.
- Vasario 15, Lietuvos Nepriklausomybės šventės minėjimas V. Zelinoje (patikrinti data - A. Sliesoraitis)

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

K O N G R E S O A T G A R S I A I

Laiškas iš Jaunimo kongreso

PIETŲ AMERIKOJ KURIASI NAUJA LIETUVIŲ KOLONIJA

Nusileidome į saulėtą Buenos Aires aerodromą gruodžio 19 d., tikėdamiesi, kad netrukus būsim vieni iš pirmųjų, atvykusių į III PLJK stovyklą. Dardėdami senoku autobusėliu vingiuotais Buenos Aires keliais, pro lygius miškus, kalnelius, pastelinių spalvų namelius ir lūšnelės, po pustrėčios valandos pasiekėme Villa Marista — vienuolių maristų ūkį. Štai už 60 kilometrų nuo sostinės Buenos Aires šioj nuošalioj vietoj ant pagrindinių rūmų iškabintas didžiausias plakatas — III PLJK. Ir taip staiga po pirmųjų argentiniečių turistinių išpūdžių, pasijutome tarp savųjų lietuvių, lyg būtumem sugrižę į savo šeimą. Nors veidų ir nepažinojome, bet vardai tai jau nebuvo svetimi.

Čia jau kelias dienas stovyklauja Brazilijos, Argentinos lietuvių jaunimas: stato palapines, neša čiuzinius visiems dalyviams apnakvydinti, daro plakatus, repetuoja dainas, organizuoja, tvarko iki pačių smulkmenų. Ir ta organizacinė veikla atsispindi kiekvienam dalyviui, paruoštoje informacijoje. Štai gauname po maišelį su pranešimais, žemėlapiu, programa, vardo kortele — tai lengviausias susipažinimo būdas.

Šioj eukalintų apsuptoje vietovėje paruošta sporto aikštė futbolui, tinkliniui, taip pat baseinas šalia barakų, o žemės plotų plotai, kurių niekas akimis neapreptum. Ir vis glosto tas švelnus, gaivinantis vėjelis...

Programa

Nors stovyklon dar tėra sugužėje tik maždaug pusė stovyklautojų, programa vis dėlto vykdoma sklandžiai ir papunkčiui, kaip nustatyta. Ryte tipingi argentiniečiai pusryčiai — duos su kava. Keliančiosios,

skirstomės į diskusinius būrelius, svarstydami tokias temas, kaip PLJK tikslai, būtent asmeniškai, bendri, tautiniai dabartinė padėtis Lietuvoje. Pasidalina mintimis jau kartą apsilankę Lietuvoj, rodomos skaidrės, filmas. O pačiame dienos karštyje sportuojame, maudomės ir ilsimės. Betgi netrukus vėl buriamės į pratybinius būrelius — tai paskaitininkai kalba apie lietuvių liaudies meną, tautinius šokius, dainas, mokomės austi juostas, diskutuojame lietuvių kultūros vystymasi užsienyje, repetuojame tautinius šokius šventei Pietų Amerikoje.

O vakarop susigūžiamė ar tai auditoriją padainuoti, geriau susipažinti, šokdami polką su ragučiais lygioj pievelėj, ar dalindamiesi informacija apie savo gyvenamuosius kraštus.

O vis protarpiais matyti stovyklos vadovai — tai kun. Antanas Saulaitis šypsodamasis skuba su sąrašais į kambarį, už minutėlės seselė Ignė Marijošūtė ir Nelida Zavickaitė — programos koordinatorės — daro pranešimus, grupuoja būrelius užsiėmimams.

Ir taip palaipsniui kuriasi nauja lietuvių jaunimo kolonija Buenos Aires apylinkėse — plačiame ūkyje gal tokiame, kurių viename kadaisė gyvena ir mūsų tėveliai, renkasi lietuvių studentai iš Argentinos, Urugvajaus, Kolumbijos, Venecuelos, Kanados, Vokietijos ir Švedijos, Jungtinių Amerikos Valstybių ir Australijos. Nepaisant kai kurių kalbos kliūčių, jungiamės vienas prie kito į tvirtą grandinę, kurią iš bendro lietuviškumo jausmo peršokome tuos didelius nuotolius ir kurią turime vilties stiprinti tarpusavio ryšiais ateityje.

Laiškas iš Jaunimo kongreso

CARACAS AERODROMA "OKUPOJA" LIETUVIAI

Tačiau visi tie nemalonumai, o taip pat ir žvarbaus vėjo atsiminimai bematant dingo, lengvai pūstelėjus tropiniam vėjeliui.

Jeigu tuo metu Caracas aerodroman būtų užklydęs koks lietuvis prakeleivis, greičiausia būtų netikėjęs savo akimis, nei ausimis. Kur tik pasisuksi, matyti lietuviški veidai ir girdėti lietuviška šneka. Vieni gaivinosi lengvais šaltais gėrimais, o kiti bandė skanų venecuelišką alų. "Senjor, una cerveza, por favor", atsargiai prabyla tautietis, vos pramokęs šiuos kelis svarbius žodžius alui užsisakyti. Nelaukta iš vieno jaunimo būrio pasigirsta lietuviška daina, iš karto kiek nedrąsiai, bet greitai iš visų pusių plaukia pritaria balsai, ir netrukus visas Caracas aerodromo pastatas skamba. Daina veja dainą, ūpas bema-tant kyla kaip ir tas ekskursinis lėktuvas. Pradžioje dar pasirodo uniformuoti aerodromo sargybiniai ištirti "triukšmo" priežasties, bet pamatę, kad "triukšm-dariai" taikingai nusiteikę, patys pritaria kojų trepsėjimu.

Netrukus lėktuvas vėl kilsteli virš debesų, dar kelios valandos, ir rytmečio saulutė budina svieta. Saulėtekis, stebint jį iš dvidešimt pėdų aukštyje, tur būt bus vienas neišdildomų šio skrydžio išpūdžių.

Dar kelios valandos, ir lėktuvas leidžiasi Argentinos Ezeiza aerodrome. Noromis nenoromis, pastarųjų kelių dienų žinių apie aviacijos Argentinoje maištą pa veikti, keleiviai garsiai vienas kito klausinėja, ar nebus trukdymų, ir žiūrinėja pro lėktuvo langelius, ieškodami kariškai uniformuotų. Tačiau rūpestis be pagrindo. Aerodrome visi civiliai pareigūnai. O kaip teko vėliau patirti, ir pati "revoliucija" čia laikoma kol kas nelabai rimtu įvykiu. Vienas geras draugas rašančiajam pažymėjo: "Revoliucija! Užsimanė revoliucijos. Ar nežino, kad Kalėdų metas? O, be to, dabar pas mus vasara, ir visi išvažinėję atostogų".

Romas Sakadolskis

Kelionė Pietų Amerikon yra tolima ir varginanti. Kas į tolimuosius pietus keliauja pirmą kartą, pajunta, kad vykstama kitan pasaulin, o ne pas nors ir tolimą kaimyną.

Plačiasparnio "World Airways" lėktuvo ratai atsimuša į Caracas tarptautinio aerodromo nusileidimo taką ir kelis kartus garsiai kaukteli. Po kelių sekundžių keliasdešimt tūkstančių pėdų aukštyje dangaus skliautus raižęs lėktuvas jau tvirtai tūptelia ir nurieda aerodromo stoties link.

Pro langus matyti tūkstančiai mirguliuojančių Caracas didmiesčio žiburių. Gaila, kad jau naktis, nes ji paslepia miesto tikrąjį grožį. Caracas yra jauges statokų kalnų atšlaitėse, o vienas kampas atviras į Atlanto vandenyną.

Turtingesnieji Caracas gyvenotojai spiečiasi miesto centre, užuot traukęsi užmiestini, kaip įprasta JAV-ėse. Tad miestą supa "barrios" žiedas — tai vargšų kvartalai, kuriuose matyti buveinės iš skardos, šiaudų ir net iš kartono.

Tamsus nakties rūbas vienu-dai dengia miesto grožį ir jo trūkumus, o mirguliuoją žiburiai primena pasakų pasaulį.

Caracas buvo vienintelis stabilėjimas trylikos valandų kelionėje. Lėktuvas čia pripildytas kuro, o keleiviai galėjo nors trumpai ištiesti nuo ilgo sėdėjimo sustingusias kojas. Jų kant-rybė buvo gerokai išbandyta ir anksčiau, kai kelis kartus oro linija negailestingai nukeldinėjo lėktuvo pakilimo iš Chicagos O'Hare laika.

Keletas ispūdžių Lietuvoje

Ed. Cinzas

Po kelių dienų viešnagės Vilniuje, Ryšių komitetas pasiūlė dalyvauti Salomėjos Nėries slėnyje (prie Kauno) rengiamoje Poezijos pavasario šventėje.

Vykstame Komiteto autovežimiu: Kazakevičius, Amerikos lietuvis poetas, vairuotojas Vacys ir aš. Poetas, nežiūrindamas kojas velkančio pseudonimo, šnekus, gyvas, laktė po Vilnių, kad viską pamatytų, viską pačiupinėtų. Ir dabar, autovežimyje, jis linksmas, šnekutis, kaip žemaitijos špokas. Mergaitiškai gražaus veido, laibas kaip berželis, bet plačiai sulapojęs sultinga ir gražia lietuvių kalba, kad atsistebėti negaliu. Vacys vairuotojas (jis važinėjo mane visą viešnagės laiką), nors ir labai panašus į Daukanto senovės lietuvi, bet iš kalbos girdisi, kad kilęs nuo Dzūkijos. Graikiškai klasinio veido, mėlynakis ir šviesiais, garbanotais plaukais, jis man primena žemaitį. Jeigu patikėti, kad mes, žemaičiai, kažkada buvome nusidanginę iki dzūkelių žemės, kad, kaip nuo senovės sakoma, kur žemaičiai praeina žolė nebeauga, o tik vaikai, Vacys Vairuotojas turėtų prisikabinti Lokio ženkluką atlape švarko.

Kazakevičius rodo javų laukus, tolimoje praslenkančias gyvenvietes, gyvulininkystės fermas, nusausintas pievas. Stebiuosi jo atmintim — aiškina, pasakoja, kaip iš enciklopedijos. Ir vis: mes pastatėme, mes čia dar statysime, mes tą kursime. Man atrodo, kad, kaip jau ne vienas Lietuvą lankiusių rašė, jie didžiuojasi savo darbais, laimėjimais. Šiaip versis ar kitaip sukusi, išpažinsi jų izmą ar laikysi kvailyste virš galvos, matosi, kad jie myli Lietuvą, dirba jos gerovei, kiek jėgos ir galimybės leidžia.

O jau gamtos gražumas! Ji ir prižiūrima, kur tik galima išlaikyti pramoninamo krašto gamtovaizdį. Štai pavyzdžiui greitkelis aplenkia šimtamečių ąžuolų šeimyną, ana — viduryje banguojančių rugių, paliktos liepos, ant kelnelio susiglaudusios senos kapinaitės.

Karšta. Užsukame į miške pasislėpusį restoraną. Didelis, ant akmeninio pastoto išaugęs namas. Šalia jo, kaip mėlynas deimantas, žiburiuoja, blizga ežerėlis. Restoranas turi net kelias turistų grupėms skirtas sales, ir tradiciniai papuoštomis sienomis barą — užkandinę. Atsigeriame sulos, alaus ir vykstame toliau.

Kadangi Kauną pasiekiamo žymiai

BRAZILIJOS LIETUVIAI INŽINIERIAI

Europoje kartais plinta mitas, kad Brazilijoje nesą pakankamai išmoksintų lietuvių, atrodo, neturi pagrindo. „Technikos žodis“ (Nr. 3) pateikia žinių apie Brazilijoje gyvenančius inžinierius, dirbančius atsakingus darbus. Štai jie.

Alg. Idika — Ibrape (Philips bendrovės) radio audio inžinerijos grupės viršininkas. (Žiūr. žinutę apie jo nuosavą radijo siųstuva).

N. J. Antanaitis — Gimęs Kaune. Firmos Karibe S. A. produkcijos viršininkas Santa Izabel mieste.

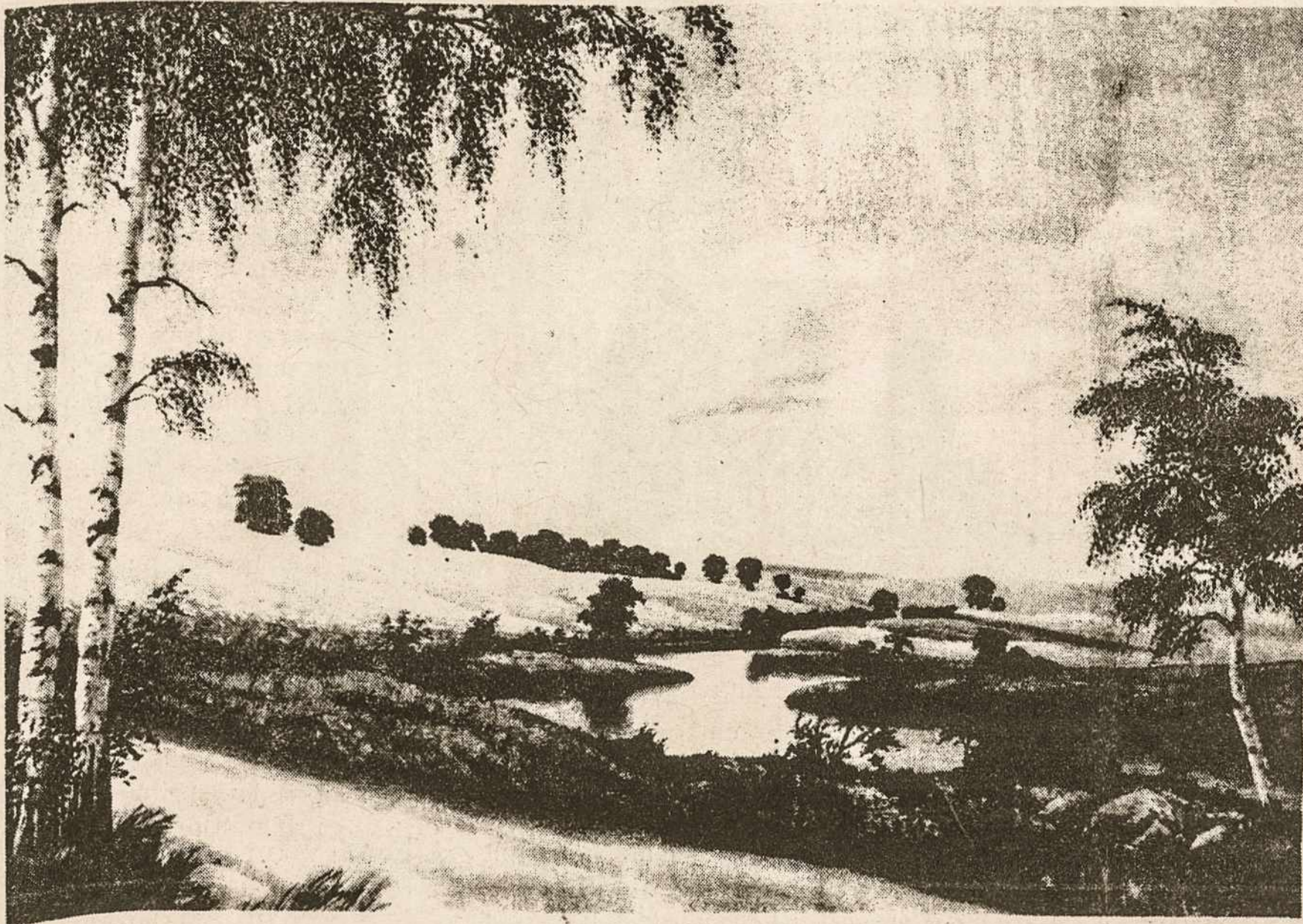
A. Tyla — Gimęs 1939 m. Brazilijoje. Dirba General Electric bendrovėje su kompiuteriais.

P. A. Žibas — Baigęs Sao Paulo universitetą. Dirba Saturnia Acumuladores Elektrikos įmonėje kokybės ir procesų kontrolės skyriaus vedėju.

A. D. Petraitis — Dirba Pfizerio tarptautinės bendrovės antibiotikų pramonėje, kaip naujų metodų tyrinėjimų specialis-

anksčiau, negu mums reikia. Kazakevičius rodo pastatytas ir statomas įmones, gyvenvietes, visą tai, kuom gali pasigirti, įrodyti, kad, kaip sakė, „nenugyvenome Lietuvos“.

Salomėjos Nėries slėnio aikštėje randaime minią poezijos mylėtojų ir pačius poetus. Aikštė prieš Kauno marias, kuriose vyksta burlaivių varžybos. Ant marių krantelio pastatytas aukuras. Susėdame ant klaidingai nepatogių suolų. Kairėje pu-

P. Bugailiško, gyvenančio Anglijoje, tapytas idiliškas Lietuvos gamtovaizdis

sėje, kur tokie pat suolai, sėdi poetai, dešinėje užsibaigia klausytojų puslankis. Daugumą sudaro moterys ir jaunimas. Tautiniais rūbais mergaitės išsirikiuoja prieš uždegtą aukurą, ir Reimeris Poetas (ir redaktorius) išeina į priekį įžanginei kalbai.

Kalba nesijaudindamas. Pina gražbylystę su poezija. Vis labiau šalstantis vakaro vėjas blaško garbanas. Minia klausosi susikaupusi, tikrai šventiškoje nuotaikoje.

Sekantis kalbėtojas yra kažkurio komiteto, kažkurio viršininko pavaduotojas. Pasveikino poetus, pasidžiaugė poezijos klestėjimu, išpeikė Smetonos buržuazinius laikus, pagyrė tarybų santvarką ir paspaudė šių metų poezijos laureatui Marcelijui Martinaičiui ranką. Aš, aišku, taip ir ne-

tas, ir biologijos ir mikrobiologijos skyrių viršininkas.

V. Butkevičius — Dirba hidroelektrinių ir popieriaus fabriku projektavime.

A. Steponaitis — Sao Paulo universitete studijavo chemiją. Lepetis įmonėje produkcijos direktoriaus asistentas.

G. Bačelis — Sao Paulo mieste Mackenzie universitete studijavo civilinę inžineriją. W. R. Grace bendrovės naujų projektų išvystymo vadovas. Darbo reikalais daug keliauja po pasaulį.

NUOSAVA RADIJO STOTIS

Brazilijoje gyvenęs elektronikos ekspertas, neseniai lankėsis Londone, inž. Alg. Idika turi nuosavą radijo mėgėjo stotį. Jo siųstuvo šaukimo ženklas esąs „PY 2 LV“ (Lithuania — Vilnius).

E. L.

supratau, kodėl partijos žmogus kalba poezijos šventėje, bet kiti, kaip mačiau, visai nenustebo.

Kiekvienas poetas skaitė savo kūrybos eilėraščius. Vieni vykusiai, kiti iki širdies nedasimušė — ne visiems Dievas, šalia poetinės sielos, pridėjo ir sugebėjimą ją balsu išreikšti. Po poros valandų pradėjo lyg ir nusibosti. Gal todėl, kad Pavasario pagrindinė tema buvo trisdešimties metų nuo karo pabaigos paminėjimas, taigi beveik viskas sukosi karinėmis ašimis, o gal ir todėl, kad staiga taip atšalo, jog nebežinojai žmogus, kaip išsilaikyti gyvas. Beje, kalbėlę pasakė ir kariuomenės atstovas — dar gan jaunas, šaunios išvaizdos pulkininkas. Kalbėjo rusiškai. Trumpai drįsiai bet man vistiek neprisiklijavo. Na,

sakykim, kad normalu, jog tokiais atvejais pakalba ir kariškis, bet kodėl būtinai reikėjo auksiniais antpečiais kadro? Kodėl negalėjo šnektelėti paprastas eilinis kariuomenės, vienas tų, kurie visada ir visur iškovoja visas pergales?

Kiekvienam poetui jaunimas įteikdavo gėlių puokštes. Vienas mažylis bėgo prie kiekvieno poeto kiupdamas, o kartais ir pargriūdamas, jis sveikino visus. Skaidrus, vis labiau tamsėjančio vakaro tamsoje spindulėlis!

Nepamirštamą įspūdį paliko Laimono Noreikos deklamavimas. Aukštas ir tvirtas, gražaus veido, dar gražesniu baritonu giedojo pavasarį, karą, meilę ir kančią, supynė žmogaus jausmus ir gamtą į trykštantį, putojantį pavasario srautą.

Sėdint prieš Kauno marias ir klausantis Lietuvos bei kitų Sovietijos kraštų poetų poezijos, laukiau, kol kuris šventės vadovų prisimins ir gimtan kraštan svečiuosna atvykusį Amerikos lietuvių poetą, bet ir sutemo, ir aukurą užgesino, o jo taip ir nepastebėjo. Man atrodo, kad perkūnas nieko nebūtų nutrenkęs, jeigu ir jis, broliu lietuvis iš Amerikos, būtų paskaitęs savo kūrybos gabaliuką broliams Lietuvoje. O kitą pusę atvertus, matosi, jog buvo praleista auksinė proga įrodyti, kad „kultūrinis bendradarbiavimas“, „kultūriniai mainai“ nėra kurčių pokalbis.

Po poezijos srauto sekė tautiniai šokiai, dainos, valdybiniai montažai. Ypatingai šauniai pasirodė Klaipėdos krašto grupė. Kada visai sutemo, pasakome atgal į Vilnių.

EUROPOS LIETUVIS

LITERATŪRA • DAILĖ • MOKSLAS

Lietuvio kovotojo simbolis

Mykolo Krupavičiaus gyvenimas ir veikla P. Maldeikio interpretacijoje

I
Kai kalbame apie Lietuvos laisvės kovotojus ar kovotojus už lietuvių, pirmoj eilėj išskyla ginklo kariai — ginklu mūsųose gynę tėvynės laisvę ar jos teises į savitą kultūrą. Tokių vyrų ir moterų turėjome daug istorijos būvyje. Bet tragikos paliesta mūsų tauta turėjo ir tokių kovotojų (bei turi), kurie ne mažiau kovojo už tas pačias vertybes ne šalto plieno ginklais. Kun. Strazdelis, vysk. Valančius, Vincas Kudirka ir visa eilė kitų buvo kovotojai pilna to žodžio prasme.

Petras Maldeikis į tokių kovotojų eilę yra įrikiavęs ir prelatą Mykolą Krupavičių, kuriam savo neseniai išleistoje "Mykolo Krupavičiaus" monografijoje net suteikia "lietuvio veikėjo, kovotojo ir išeivijos žadintojo" simbolio poaugštį (11 psl.). Monografiją perskaičius, lengva suprasti, kad simbolio vardas yra ir giliai prasmingas, ir užtarnautas.

II
Knygoje susitinka dvi panašios ir kartu skirtingos asmenybės. Autorius Maldeikis yra gėrokai už Krupavičių jaunesnis pedagogas, mokslininkas, eilės knygų ir studijų autorius, auklėtojas-praktikas, visuomenininkas, politinis teoretikas. Krupavičius — kunigas, politikas-praktikas, valstybininkas, visuomenininkas, taipgi knygų ir daugelio straipsnių autorius. Abu lietuviai, abu krikščionys demokratai, abu Krupavičiaus paskutinio dešimtmečio kaimynai. Abu darbo pelės, abu giliai tikri krikščioniškosios demokratijos grožiu ir paveikumu, lietuvių misija ir tautos nemarumu.

Nenuostabu todėl, kad panašumai ir skirtumai išsiliejo knygoje prasmingu vientisumu piešiant Krupavičiaus gyvenimo ir veiklos ypatingai spalvingą paveikslą.

III

Mykolas Krupavičius, jei šiandien būtų gyvenęs, spalio 1 d. būtų šventęs 90 metų amžiaus sukaktį. Vietoje to gruodžio 4 d. minėsimė to didžio lietuvio, Lietuvėlės mylėtojo, penktąsias mirties metines.

Amžiaus prasme Krupavičius ne šiandienos žmogus. Didžiama dabartinių lietuvių dar nebuvo gimę, kai Krupavičius jau kovojo už lietuvišką raštą, kultūrą, už laisvę anais pilnais sukrėtimų ir nežinios laikais. Ta-

PREL. MYKOLAS KRUPAVIČIUS balsuoja Lietuvių Bendruomenės rinkimuose 1964 m. Cicero mieste JAV-se

čiau idėjine prasme jis daug artimesnis šiandienos kartoms, negu laisvos Lietuvos karta, nes jo ir mūsų darbo bei gyvenimo sąlygos turi daug panašumo. Autorius todėl turėjo nelengvą uždavinį: supažindinti visuomenę su Krupavičiaus gyvenimo ir veiklos visuma, nors ta visuomenė jį dar prisimena bent senatvės šešėliuose. Istorinė perspektyva dar per trumpa, ne visi šaltiniai prieinami, kaikurie sprendimai ir veiksmai dar "karšti", supami kontroversijų.

Knygą porą kartų perskaičius, galima drąsiai tarti, kad Maldeikis savo uždavinį atliko pasigėrėtina. Jis neišsiliejo į detales, praplaukė pro ilgų vertinimų pagundas, išvengė paneigros ir tuščiažodžiavimo sriautu. Jo monografijoje Krupavičius atgimė dinamiškas, gyvenimiškas ir žmogiškas. Toks buvo autoriaus uždavinys, ir jis jį išsprendė tiksliai.

IV

Padalinęs knygą į šešias dalis ir 38 skyrius bei daugeli

poskyrių, Maldeikis pirmose penkiose dalyse seka Krupavičiaus gyvenimą ir veiklą nuo Igliskėlių iki Cicero, nuo pradžios mokyklos mokytojo vietos iki kone patriarchalinio poaugščio, chronologine srove. Tausodamas vietą ir puslapius, autorius seka Krupavičių per mokytojų ir dvasininkų seminarijas, per Petrapilio akademią į kunigystę, darbą su jaunimu ir darbininkais Rusijoje. Estijoje: bėga kartu su juo slaptais keliais į Lietuvą. Kopia kartu su juo politiko ir valstybininko pakopomis į krikščionių demokratų partijos ir valdžios viršūnes, triumfuoja dėl žemės reformos pasisekimo, liūdi kartu Lietuvoje demokratijai merdinti. Seka jį raudonojo tvano metu, kovoje su naciais jų kalėjime, tremtyje. VLIKo priekyje, PLB kūrime, pagaliau amžiaus rudens metais amerikiniame išeivijoje.

Autoriaus žodis "nesparnuotasis", nepoetiškas, nedraminis. Tačiau tai kaip tik dėlto pasako-

jimo stilius yra arčiau paties Krupavičiaus gyvenimo ir veiklos stiliaus. Graži, švari lietuvių kalba, santūrus pasakojimo remai, nepertempti nei sakiniai, nei pastraipos, nei paskiri įvykiai daro pasakojimą lengvai skaitomą. Svarbiausia, junte juntamas geras medžiagos išstudijavimas ir pažinimas teikia veikalui autentiškumą. (Šių eilučių autorius turėjo progų keliais atvejais stebėti autoriaus medžiagos kaupimo ir šaltinių tikrinimo procesą).

V

Šeštoje dalyje autorius trumpais skyriais analizuoja būdinguosius Krupavičiaus asmenybės ir veiklos bruožus. Čia jis ieško versmių, iš kurių kilo Krupavičiaus tėvynės meilė, kunigystės samprata, jo iškalba, raštai, jo moralinės, politinės pažiūros ir t.t. Kiekvienas skyrius ir poskyris taupus, bet gilus, išvados tikslios, logiškos, psichologiškai pagrįstos. Jei pirmosios dalys teikė monografijai pločio ir apimties dimensiją, ši pastaroji teikia gylio perspektyvą.

Knygą praturtina ir (nors nepilna) Krupavičiaus bibliografija, vardynas, švariai atliktas techniškas darbas ir skoningas apipavidalinimas, pradedant originaliu viršeliu. Yra ir visa eilė nuotraukų, nors jų galėtų būti ir daugiau.

Išskirtinai pažymėtinas autoriaus nevengimas lukštenimo klausimų, susijusių su Mykolo Krupavičiaus veikla, kurie kiekvieno laikomi kontroversiniais. Tarp tokių čia pažymėtume gruodžio 26 d. perversmą, VLIKo — diplomatų santykius pirmaisiais VLIKo gyvavimo metais, Krupavičiaus nusistatymą LFB ir katalikų politinio skilimo klausimu, jo nuomonę LB veiklos bei vadovavimo klausimais ir pan. Maldeikis klausimus nagrinėja, pasiremdamas autentiškais šaltiniais, santūriai ir su dėramu rimtumu.

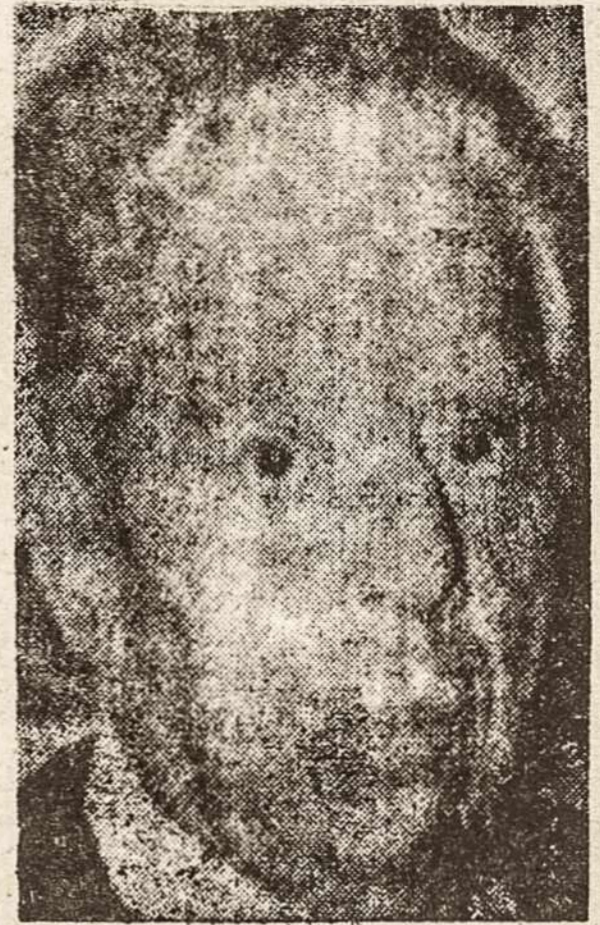
Baigiant negalima nepaminti ir dar vieno fakto, kuris krinta dėmesin knygą perskaičius, būtent. Krupavičius netelpa į vieną tomą. Tą, geriau kaip skaitytojas, jautė ir autorius. Krupavičiaus asmenybė, jo veikla, jos atskiri laikotarpiai, epizodai neišspraudžiami į vieno tomo rėmus. Jau nekalbant apie tuos vadinamuosius kontroversinius klausimus, gilesnių ir platesnių studijų reikia apie Krupavičiaus žemės reformą, jo vadovavimą Lietuvos Krikščionių Demokratų Partijai, jo veiklą Valstybės Taryboje, Lietuvos seimuose ir t.t. Juk kiekviena ši

Eugenio Montale

Eugenio Montale, italų poetas (g. 1896), laimėjęs šių metų Nobelio literatūros premiją, mūsų laikų vienas žymiausių italų poetų, vaizduojąs dabartinį uždarumą ir paslaptinę sąlytą.

Montale poezijos jėga ir patrauklumas glūdi temose ir sugretinimuose. Jam žmogus yra būtybė, ieškanti nepasiekiamos darnos viduje ir išorėje. Iš čia kyla jo rezignavimas, nieko bendra neturįs su ankstybesniųjų poetų rezignacija. Pas jį tai vyriška, stipri išdava ne jausmo, bet šiurkštaus, logiško žinojimo.

E. Montale išleido tik tris nedidelius eilėraščių rinkinius: "Ossi di seppia", 1925, "Le occasioni", 1930 ir "La Bufera", 1956.

GYVENIME, NEPRAŠAU TAVES...

*Gyvenime, neprašau tavęs nustatytų
kontūrų, patikimų išraiškų ar turtų.
Tavo neramiam klajojime dabar jau
tą patį skonį turi medus ir pelynos.*

*Širdis, kuri visad nekenčia,
retai kada sudreba.
Panašiai kai kada laukų tyloje
nuaidi šautuvo šūvis.*

VIDURDIENIO ŽERĖJIMAS

*Ištisusio vidurdienio žerėjimas,
kai medžiai stovi be šešėlių,
ir visa aplinkui, šviesos gausoje,
vis labiau ir labiau atrodo ruda...*

*Saulė, aukštai — ir išdžiūvusi vaga.
Taip kad mano diena dar nepasibaigė.
Gražiausia valanda už mūrelio,
kuri mus uždaro išbaltintam saulėlydyje.*

*Aplinkui sausra; tulžys
plasnoja virš išseikvoto gyvenimo relikvijų
Geras lietus yra už nuakurusios padangės,
tačiau jo laukti — dar didesnis malonumas.*

M. KRUPAVIČIUS
(iš 7 psl.)

tema iš tikrųjų reikalauja vis naujos knygos — naujos studijos. O kur Krupavičiaus gausūs laišakai, kalbos, kurioms retas oratorius prilygo, raštų surinkimas ir perspausdinimas, pagaliau nespausdintų raštų išleidimas. Savo idėjiniams įpėdinams jis paliko didį ir turtingą palikimą, bet ir nemažesnę įpareigojimą.

Vienok Maldeikio knyga yra ypatingai vertinga ir pati savyje kaip vientisas, išskirtinio lygio veikalas ir kaip kelrodis būsimiems Mykolo Krupavičiaus gyvenimo ir veiklos tyrinėtojams. Ji turėtų rasti vietą kiekvieno lietuvių knygų lentynoje.

A. J. K.

Petras Maldeikis, MYKOLAS KRUPAVIČIUS. Išleido Lietuvių Krikščionių Demokratų Sąjunga. "Draugo" spaustuve. Viršelis dail. Petro Aleksos. Čikaga 1975 m., 493 psl. Kaina \$15.00. T. 7.

ADVENTO RYTĄ SIBIRE

*Kažin kur tirpsta žvakės,
Vargonai tyliai groja.
Su meile žvelgia akys
Iš spindinčio altoriaus.*

*I viršų kyla rankos
Su Duona ir su Vynu,
O čia dangus nublankęs,
Takelis per pusnyką.*

*Ir tundrų eglės juodos,
Tartum vienuolės klūpo.
— Sateik jėgų, paguodos, —
Pamėlę šnabžda lūpos.*

— Eilėraščių autorius S. metus
kentėjo Sibire, dabar grąžintas.

NEREIKALAUK ŽODŽIO

*Nereikalauk iš mūsų žodžio, iš visų pusių aptariančio
mūsų beformę sielą, kuris ugnies raidėmis
ją išaiškintų ir būtų žerintis kaip krokas,
pasimetęs dulkinoje pievoje.*

*Ak, žmogau, kuris nueini pilnas įsitikinimo,
visų ir savo paties draugas,
niekini savo šešėlių, kurių dienos kaltra
atšviečia ant kežtančio mūro!*

*Nereikalauk iš mūsų formulės, galinčios tau atverti pasaulį,
tenkinkis keletu susuktų ir kaip šaka sudžiūvusių skiemėnų.
Mes tegalime tau pasakyti vien tik tai,
kas mes nesame ir ko nenorime.*

GRUBUS IR ESMINGAS

*Norėčiau jaustis grubus ir esmingas,
kaip tie, jūrų druskos suėsti, akmenys,
kuriuos tu sukaliuji,
skeveldra už laiko ribų, liudininkas
šaltos, patvarios valios.
Buvau kitoks: žmogus, susikauptas į save, į kitus,
stebįs prabėgančio gyvenimo kamuokliavimą,
arba — žmogus, nudelsiąs
veiklą, kurios tau niekas nesumačkina.
Norėjau surasti blogį,
kuriš alina pasaulį, svirties
mažą klaidą, sujaukiančią
pasaulio santvarką; ir pamaciau
visus akimirkos įvykius,
tartum beslenkančius į griūtį.
Beeidamas kelio takeliu, aš pasiūliau
širdžiai priešingą mėginimą; ir gal
man reikėjo aštraus peilio,
kuriš perskrodžia besirenkanti protą.
Man reikėjo kitokių knygų,
o ne to tavo bildančio puslapio.
Bet aš nieko neapgailestauju: tu vel
savo daina atriši vidinius mazgus.
Ir dabar tavo kliedėjimas kyla į žvaigždes.*

Isuvertė P. G a u č y s

MŪSŲ ŽINIOS

SAUSIO 25 DIENA:

SÃO PAULO Miesto GIMTADIENIS.

IR LIETUVIAI ESAME KVIEČIAMI DALYVAUTI
APEIGOSE, KURIOS PRASIDĖS 9 VALANDA
PAČIOJ KATEDROJ.

SV. JUOZAPO VYRŲ B-JOS VALDYBA

Sekmadienį Šv. Juozapo Vyrų
Brolijų vyko naujos valdybos rin-
kimai. Broliai nutarė palikti ir se-
kančiai kadencijai tą pačią valdybą
Jos sąstatas toks:

Motiejus Tamaliūnas, pirminin-
kas,

Juozas Matelionis, vicepirminin-
kas,

Jonas Baltaduonis, sekretorius,
Kazimieras Rimkevičius, išdinin-
kas.

Jonas Makusevičius, ūkvedys.

Revisijos komisiją sudaro:

Vincas Banys, Juozas Masiulis,
Vincas Kutka, Jonas Štinkūnas.

Vyrų Brolijų globėjas: klebo-
nas kun. J. Šeškevičius.

LIETUVIŠKAI KALBANČIŲ IR ATEITININKŲ STOVYKLA

Gražiame pušyne už Cipó mies-
telio nuo sausio 12 iki sausio 19
stovyklavo apie 20 asmenų dėdės
Juozo (kun. J. Šeškevičiaus) vado-
vaujamoje lietuviškai kalbančių ir
ateitininkų stovykloje.

Stovyklos šeimininkės Uršulė
Bendoraitienė ir Sofija Pilipavi-

čienė paruošė skanų maistą, kol
programą vedė dėdė Juozas, se-
suo Ignė Marijošiūtė (iš JAV),
Algis Čepas (iš Kanados), Magda-
lena Vinkšnaitienė ir kiti. Stov-
vyklos komendantė - Audra Vo-
silyūtė.

Kiekvieną dieną buvo pokalbis
iš ateitininkų ideologijos, taip pat
ir pamaldos. Viena diena skirta
ekskursijai į Guarujá, kur stovyk-
lautojų būrij maloniai priėmė
St. ir M. Remenčiai. Kitą dieną
buvo iškyla į Cipó apylinkes ir
užtvanką.

Nuo pat stovyklos pradžios
kiekvienas stovyklautojas turėjo
„litų“, kuriuos tekdavo atiduoti,
jeigu pasakydavo portugališkai tai,
ką moka lietuviškai. Saugodami sa-
vo „pinigus“ stovyklautojai stengė-
si kiek galima daugiau lietuviškai
kalbėti. Esant bent keturiems ge-
riems akordionistams, stovykloje
skirta daug laiko dainoms ir šiaip
lietuviškai muzikai.

Inž. Algis Čepas padėjo stovyk-
lautojams gerai išmokti Ateitinin-
kų himną ir paaiškino penkis ateit-
tininkų principus. Ses. Ignė, stov-
vyklaujanti ištisas vasaras „Nerin-
gos“ stovykloje, kurią veda Nekal-
tai Pradėtosios Marijos seserys,
visaip prisidėjo prie stovyklos prog-
ramos ir gyvenimo.

(Plačiau iš pačių stovyklautojų
aprašymų sekančiuose ML nume-
riuose).

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING

HOMENS-SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Škersgatvis ties nr. 2214, Av. De-
putado Emílio Carlo-Bairro do Li-
mão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS
E CRIANÇAS, MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual 104.519.517

CGC. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones 274-0677 - (Res.274-1886)
São Paulo

PRANEŠIMAS

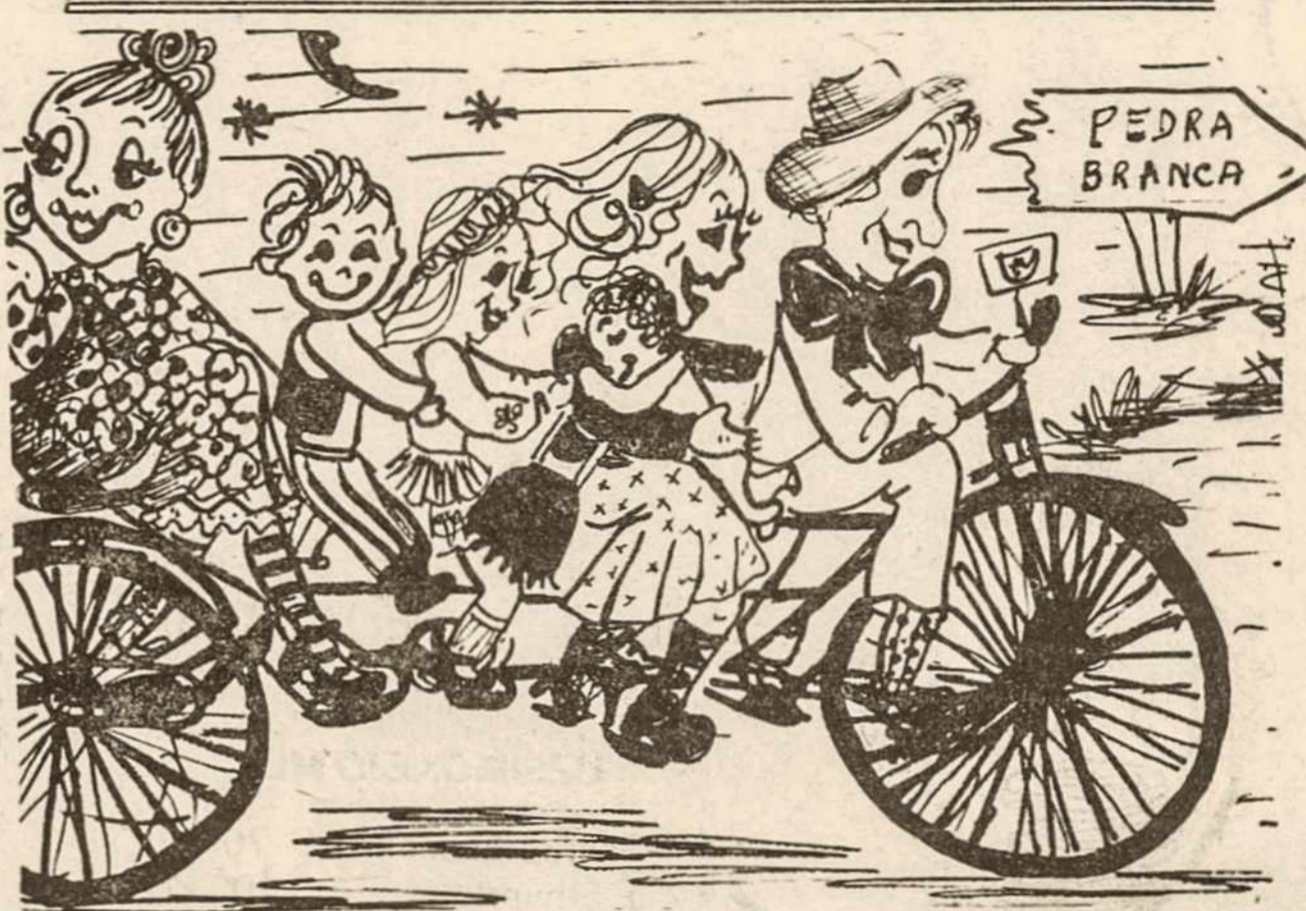
LKM D-ja kviečia visas nares, gimines bei pažįstamus dalyvauti
Mišiose už a.a. ONOS STROLIENES vėlę šio mėn. 25 dieną, 11 val.
V. Zelinos parapijos bažnyčioj.

LKM D-jos Valdyba

PADĖKA

Liūdna mūsų sūnaus, POVILO URBONO, mirties proga mus pa-
guodusiems, dalyvavusiems laidotuvėse ir Mišiose, giminėms, kaimy-
nams, ypač gi į kapus palydėjusiam ir Moinho Velho p-jos bažnyčioj
už Velionį Mišias atlaikiusiam kun. Pr. Gavėnui, nuoširdžiai dėkoja-
me.

URBONAI

VAIKŲ STOVYKLA "Mūsų Rūtelė"

Sekmadienį, 18 sausio, apie 40
vaikų išvyko vienos savaitės stovy-
klai, kuri vyksta pp. Kandrotų
"fazendoje" arti Itú. Fazendoje
yra maudymosi baseinas, ežerėliai
žuvavimui, arklių pajodinėjimui ir
...karvių šviežiam pieneliui.

Stovyklai vadovauja p. Eugenia
Bacevičienė ir jai talkininkauja p.
Aldona Lispy, p.lėš Marytė
Aleknavičiūtė ir Gailė Jucenaitė
/ iš JAV- ių/, Vera Zarakauskaitė -
Marques ir kunigai. Antanas Saulai-
tis ir Hermanas Sulcas. Pagrindinė
virėja yra p. Adele.

Iš pačio jaunimo vadovais bus:
Heitor Lispkys, Robertas Saldys,
Sandra Saldytė, Beatriz Bacevičiūtė
ir Rikardas Bendoraitis.

Programoje numatyti skautiški
užsiėmimai, kaip ekskursija per lau-
kus ir miškus, virimas lauke ir daug
lauželių vakarais. Dar bus tėvynės
ir draugystės dienos ir viena diena
skirta susikaupimui ir išpažintims.

Stovykla baigiasi 25. 1. sekančiai.
11 val. Jaunimo Mišios
12 val. skautų įsodis
13 val. bendri pietūs "Churrasco"
Visi tėvai ir jaunimo bičiuliai nuo
širdžiai kviečiami dalyvauti.

Ps: dėl nuvykimo: važiuoti iki
Itú miesto, iš ten/iš aerodromo
pusės/paimti kelią į fazendas, tar-
pe kurių "Pedra Branca" fazenda,
kurioje vyksta stovykla "Mūsų Rū-
telė".

NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

MEŲINĖ PRENUMERATA: 50 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 250 kr.
Paskiro numerio kaina: 1,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 10 kr. pa-
gal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti „Pedro
Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne-
naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai ne-
būtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį re-
dakcija neatsako. Laikraštis išeina ketvirtadienį. Todėl vietinės žinios ir prane-
šimai 9 - 10 puslapiams redakcijai iteiktini neveliau kaip iki sekmadienio vaka-
ro.